

dannelsesinstitutioner. Modellen er velkendt fra erhvervsuddannelsesområdet, og det er sådan set svar på alle spørgsmål. Vi kender modellen, den er gennemprøvet, den har været en stor succes, og alle de, der har modellen med selvejere og taxameterprincipper, ønsker at beholde denne model.

Den indebærer naturligvis, at der kommer ekstra ressourcer, når der kommer ekstra elever; det ligger i taxameterprincippet. Men den indebærer mig bekendt ikke, at der skulle komme forøget brugerbetaling noget som helst sted. Modellen er jo velkendt, så egentlig synes jeg, at hr. Thomas Krog burde kunne besvare sine spørgsmål selv. Men hvis det generelle svar, jeg her har givet, ikke er nok, er han da velkommen til at spørge mig, når jeg er færdig.

Før jeg slutter af, vil jeg godt svare angående noget, som har været nævnt i høringssvarene af både lærerforeningen og lederforeningen HFI. De har efter min mening med rette rejst spørgsmålet: Når nu de erhvervsgymnasiale uddannelser vil kunne udbydes af almengymnasiale institutioner, hvorfor skal det omvendte så ikke også kunne være tilfældet? Det spørgsmål kan jeg ikke svare på, og derfor er jeg klar til at stille et ændringsforslag, som skaber lighed på det punkt.

Kl. 19.05

Til slut vil jeg berolige fru Majbrit Berlau, selv om hun er gået. Det kan godt være, hun synes, at regeringen er barsk, når den kun vil give én af lærerne og én af eleverne stemmeret, men når man læser høringssvarene, kan man se, at både Gymnasieskolernes Rektorforening og bestyrelsesforeningen for VUC er mere barske end regeringen, idet de synes, det er forkert, at der sidder to lærere og to elever. De synes, der kun bør sidde én lærer og én elev, og det synes jeg viser regeringens og regeringspartierne storsind og demokratiske sindelag. Vi går faktisk videre, end de pågældende foreninger ønsker.

Jeg kan også fortælle, at vores holdning har udløst visse klager, fordi man føler, at når der sidder så mange, som hører hjemme på institutionen, vil de, der kommer udefra, let komme til at føle sig i mindretal og føle sig som fremmedelementer. Det må vi bare tage ad notam, men løsningen er naturligvis, at en god formand indstiller, at det er en af lærerne, der taler på lærernes vegne, og en af eleverne, der taler på elevernes vegne. Så kan man vel leve med det.

Jeg vil blot gerne nævne det, for at fru Majbrit Berlau kan fornemme, at det altså ikke, er fordi

vi er barske eller udemokratiske, eller fordi vi er ligeglade med eleverne og lærerne, at vi synes, der kun skal være én, der har stemmeret. I branchen er der så at sige bred opbakning til, at sådan bør det være.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg vil sige, at når nu ministeren har gjort så meget ud af at læse høringssvarene, ved ministeren nok også, at de spørgsmål, jeg har stillet, bl.a. om økonomien set i forhold til det stigende antal elever, er nogle af de spørgsmål, som også stilles i høringssvarene, så derfor er det ikke bare noget, jeg siger for at virke bekymret.

Jeg vil gerne spørge ministeren angående fusioner og udkantsgrundtilskuddet. Kan man forestille sig, at hvis to af udkantsgymnasierne, som man kan kalde dem, har problemer med at opretholde deres eksistens og derfor slår sig sammen med et større bygymnasium, så der egentlig kun er ét gymnasium, kan der gives tre udkantsgymnasiegrundtilskud?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er et svært spørgsmål, som jeg synes egner sig til udvalgsbehandling, for jeg tør ikke på stående fod give et svar på det.

Det, vi har aftalt, er, at vi vil indrette taxameterprincippet sådan, at det undgås, at tyndbefolkede områder ribbes for gymnasiale tilbud. Det vil sige, at små institutioner i tyndbefolkede egne vil få en form for særbehandling, men vi vil ikke give små institutioner i tætbefolkede områder, hvor der er andre tilbud ganske tæt ved, en tilsvarende særbehandling. Det er et regionalpolitisk synspunkt, der ligger bag, når vi siger, at små institutioner i tyndbefolkede områder skal have særbehandling.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg bare prøve at gøre spørgsmålet en lille smule mere enkelt.

Vi kan tage et konkret gymnasium, som jeg kender, nemlig Fjerritslev Gymnasium, som ministeren også kender. Man må sige, at det ligger i et udkantsområde, og Fjerritslev er heller ikke den tættest befolkede kommune, jeg lige kan finde på. Hvis et sådant gymnasium siger: O.k., det går ikke som selvstændigt gymnasium, så vi finder et andet gymnasium at slå os sammen med, så gymnasiet i Fjerritslev blot bliver en afdeling